

[Tinning]

gang også ud over 4 uger efter, at man har fået meddelelsen eller man ikke har den. Så kan hr. Askjær Jørgensen nok så mange gange sige, at de mennesker, der ikke kan finde ud af at klage inden for 4 uger, de må så bare lade være. Men hr. Askjær Jørgensen skal vide, at en tredjedel af klagerne udtaler, at de har svært ved at finde ud af dette ankesystem. Det betyder, at der sandsynligvis er langt flere end en tredjedel af bistandsmodtagerne, som har svært ved at finde ud af det. Der er faktisk nogle mennesker, som ikke kan finde ud af det. Jeg synes nok, det er udtryk for et utroligt socialt åndshovmod at stille sig herop og sige: hør, kan de ikke finde ud af det, så må de da lade være. Jeg mener, det bl.a. er vores opgave at vejlede og give mulighed for, at de kan lære at bruge systemet, og ikke bare sige: pist - væk!

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det er sagsbehandlerens pligt at oplyse brugerne af systemet om, at der kan ankes, og at hjælpe dem med at anke. Med hensyn til, hvor lang tid der går, tror jeg, alle socialpolitiske ordførere og medlemmer af folketinget i øvrigt dagligt herinde støder på en hel del mennesker, som går med sager under armen, fordi det tager så forfærdelig lang tid at få dem afgjort. Det, man ofte ser, er, at de bliver psykisk ude af balance. Dermed får de faktisk dobbeltkonfekt, som de bestemt ikke fortjener. Derfor er det, udvalget skal se på, hvordan i alverden vi kan begrænse den uendelig lange tid, der går. Men det er altså sagsbehandlerne, der skal hjælpe med at anke.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Fru Yvonne Herløv Andersen har endnu en gang fuldstændig ret. Det er sagsbehandlerens opgave. Men det, vi her er stødt på, er endnu et sted, hvor bistandslovens ord og virkeligheden er umådelig langt fra hinanden. Det er vel § 28 i bistandsloven, som siger, at der skal bedrives opsøgende og forebyggende arbejde overalt, hvor det er nødvendigt. Jeg har før fra denne talerstol spurgt: er der én, der vil nævne én kommune, hvor den paragraf bliver overholdt? Og det er der ikke. Så kom bare og sig, at det skal sagsbehandlerne gøre, og lad os så dis-

kutere virkeligheden. Det er sagsbehandlerens arbejdspress, det er indholdet i de overenskomstforhandlinger, man fører nu, det er mulighederne for, at sagsbehandlerne kan gøre disse ting, der gør, at de ikke får det gjort, og ikke ond vilje. De er presset til lige at sige: husk, du må anke, og du gør sådan og sådan. Effekten kan man undersøge, og det er jo ikke mærkeligt, at det ikke virker ordentligt.

Derfor startede jeg mit første indlæg med at sige: hvis vi sørger for, som man peger på i den rapport, at der blev givet mere tid til samtaler, måske bedre uddannelse, måske grundigere forklaring til borgere og klienter, ville der blive anket hurtigere, ville der måske også blive anket mere klart og sammenhængende, og på den måde kunne vi fjerne noget af presset på ankesystemet. Det var også derfor, jeg i mit første indlæg nævnte, at hvis der blev lagt øget vægt på at informere borgerne om ret og pligt i forhold til lovgivningen og lavet en klarere lovgivning herindefra, ville vi også på den måde kunne aflaste ankesystemet, for selvfølgelig er vi enige om at aflaste det. Problemet er, at socialministeren og andre f.eks. i bistandsloven indfører en 4 ugers frist, som notorisk - og det tror jeg er rigtigt - vil tage noget af presset, men det er simpelt hen, fordi nogle af bistandsklienterne ikke når at få anket deres sag, og det er minsandten at sætte effektivtets- og administrationshensynet over det sociale hensyn til borgerne og til de sociale klienter.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg forstår egentlig ikke helt fru Aase Ole-sens kritik af, at der ikke er optrykt hørings-svar i lovforslaget. Jeg mener egentlig ikke, at det er normalt, at man gør den slags, men det er klart, at man altid under udvalgsarbejdet kan få dem, lige så vel som man jo ofte ser, at de organisationer, der har været hørt, retter henvendelse direkte til udvalget. Naturligvis kan man se dem, men jeg mener ikke, at det er det normale, at de bliver optrykt som bilag til lovforslaget.

Hvad angår spørgsmålet om fristen på 4 uger, kan jeg sige, at det er et kontant forslag fra kommuner, som har fundet det rigtigt og rimeligt at gennemføre denne ændring. Det